

store Læl 35 Millioner Potter; og naar vi dernæst erindre, at hele Befolkningen her i Danmark efter den nylig afholdte Folketælling neppe er 2 Millioner, hvoraf omtrent 970,000 af Mandkjønnet, og deraf atter — dette foreligger ikke oplyst, men man kan antage det efter Resultatet fra tidligere Tællinger — høist 560,000 ere over 20 Aar eller vogne Mand — tror jeg nok, at man, selv om man gjør et passende Fradrag i disse 35 Millioner Potter for, hvad der anvendes til teknisk Brug, maa kunne slutte, at der virkelig er en særdeles stor Brændevinsforbrug her i Landet. Hvis man vil undersøge de Læl, jeg her har tilladt mig at nævne, og f. Ex. fradrage omtrent 20 pCt. som kalkuleret anvendt til teknisk Brug eller anden Brug end Drik, bliver det omtrent 50 Potter pr. vogen Mand om Aaret. Naar vi erindre dette Læl og saa tillige huske paa, hvor mange der dog er, som ingenlunde drikke det Kvantum, som herefter kommer paa dem, samt at der desuden er andre alkoholige Drikke end den rene Spiritus, er det vistnok aldeles utvivlsomt, at der her i Landet drikkes saa meget, at vi maa sige, at Drikkædheden virkelig spiller en alvorlig Rolle i vort Samfundsliv. Af andre Dplysninger, som ellers haves i det statistiske Bureau, skal jeg tillade mig at nævne, at de Herrer i en Bog, som de have faaet omdelt i denne Samling, i Sammendraget Nr. 8 ville finde en Oversigt over Dødsaaragerne og blandt disse Dødsaarager en, der hedder Drankergalskab eller Delirium tremens, og de ville der finde opgivet, at der i de sidste 5 Aar her i Kjøbenhavn ere døde 240 Personer af denne Sygdom, og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn 420 Personer, eller med andre Ord i Kjøbenhavn 1 pCt. og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn $1\frac{1}{2}$ pCt. af samtlige Dødsfald. Naar vi ikke medregne Selvmordene, som jeg forøvrigt strax skal omtale med et Par Ord, og de Dødsfald vil det paa det Allernærmeste blive disse Forholdstal. Det er nu klart, at det er meget saa af de Drikkædhede, der ligefrem $\frac{1}{2}$ af Drankergalskab, og naar desuagtet 1 à $1\frac{1}{2}$ pCt. af Dødsaaragerne viser sig at være Drankergalskab, er dette vistnok et ikke lille Læl. — De Læl, jeg hidtil har tilladt mig at nævne, tror jeg er temmelig paalidelige. Jeg mener dermed ikke alene paalidelig i den Ordets Betydning, at Tallene virkelig ere rigtigt udregnede, men ogsaa saaledes, at man kan sige, at man har haat Kilder, som ere virkelig paalidelige. Jeg vil tilstaa, at jeg derimod lægger mindre Vægt paa de statistiske Dplysninger, vi have her i Landet om Selvmordsaaragerne, og altsaa da ogsaa om Drikkædheden som Selvmordsaarag, og jeg lægger ogsaa mindre Vægt paa de Dplysninger, vi i saa Henseende have fra Udlandet. Hvorfor jeg lægger mindre Vægt paa disse, er, fordi Enhver, der har

beskjæftiget sig noget med dem, meget snart vil komme til at se, at her er saa stort Raaderum for et aldeles personligt Skjøn, at man med Lethed kan komme til høist forskjellige Resultater. Men ikke desto mindre, hvad enten vi tage de laveste eller vi tage de højeste Læl, som jvi f. Ex. for at holde os til vort Land, have dem opgivne herfra, vil det ogsaa give os Indblik i, at Drikkædheden her i Landet spiller en særdeles stor Rolle. Jeg hørte vist ikke feil, naar jeg opfattede den ærede Ordsfører for Forespørgerne saaledes, som om han mente, at her i Landet var omtrent 17 pCt. af Selvmordene bevirkede ved Drikkædheden. Jeg veed ikke, hvorfra den ærede Forespørger har denne Opgivelse. Den svarer ogsaa omtrent til den Opgivelse, som haves i det statistiske Bureau for et eneste Løbvaar, nemlig fra 1845—56. De Dplysninger, man har for dette Løbvaar, give det Resultat, at $17\frac{1}{2}$ pCt. af Selvmordene stode i Forbindelse med Drikkædheden; men vi have ogsaa Dplysninger fra en tidligere og fra en senere Tid. Dplysningerne fra den tidligere Tid have et noget lavere Læl, noget over 13 pCt. De senere Dplysninger omfatte Aarene fra 1856 og lige indtil 1875. Fra 1861—75 blev der ligefrem af vedkommende Læge givet Dødsattest, paa hvilken der blev anført, om Drikkædheden kunde betragtes som en medvirkende Selvmordsaarag. Det Læl, man faar ud ved at behandle disse Lægeattester, er meget stort og meget større end det, som blev nævnt af det ærede Medlem; man faar nemlig, at det omtrent er det Dobbelte, nemlig mellem 33 og 34 pCt. I omtrent $\frac{1}{3}$ af Selvmordsfaldene er Vedkommende paa disse Attester ligefrem betegnet som havende været drikkædhede. Tager vi Mandkjønnet alene, bliver Procentantallet mellem 40 og 41, medens hvad Kvindekjønnen angaar kun noget over 10 pCt. af dem, som have berøvet sig selv Livet, ere angivne som drikkædhede. Det ærede Medlem vil nok forstaa dette, men for Andres Skyld vil jeg oplyse, at da Selvmordenes Antal er over tre Gange saa stort for Mandkjønnet som for Kvindekjønnets Vedkommende, er der her ikke Tale om et Gjennemsnit af 10 og 40, men Gjennemsnittet bliver som nylig nævnt 33—34 pCt. Efter 1875 ere Lægeattesterne, som indsendes til det statistiske Bureau, og som ere forestrevne af Justitsministeren, nærmest antager jeg efter Raadsfærelse med Sundhedskollegiet, forsaavidt blevne forandrede i en uheldig Retning, som der ikke mere paa dem findes en saadan Rubrik som tidligere om, hvorvidt vedkommende Person kan betegnes som havende været drikkædhede. Naar man nu efter 1875 skal undersøge dette Forhold, er man nødt til at gaa til selve Forhørene som Kilde, og jeg skal her bemærke, at jeg antager, at Grunden, hvorfor Justitsministeren for 1875